

Anul 58
Seria II-a Nr. 411
8 PAGINI — 15 BANI
Miercuri 9 noiembrie 1955

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

Citiți în pag. 4-5:

Partidului drag,
îi mulțumim!

(Poezii populare culese
din diferite regiuni ale
patriei noastre).

SĂRBĂTORIREA CELEI DE-A 38-A ANIVERSĂRI A MARIII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Aspect de la mitingul de pe Stadionul Republicii din Capitală, consacrat celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

În după amiaza zilei de 6 noiembrie a avut loc în sala Teatrului de Operă și Balet din Capitală adunarea solemnă închinată celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Au fost prezenți în sala minunat împodobită conducătorii partidului și guvernului nostru, înalți demnitari de stat, cărturari, fruntași în producție.

A luat cuvântul tov. Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., orim vice-președinte al Consiliului de Miniștri, care a vorbit despre însemnătatea mării sărbători.

De nenumărate ori în cursul acestei adunări sărbătorești participanții și-au manifestat dragostea pentru Uniunea Sovietică și glorioul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru Partidul nostru care ne călăuzește și ne îndrumă în uriașa operă de zidire a vieții noi, pentru pace în lume.

Unii, 7 Noiembrie, încă din primele ceasuri ale dimineții, cetățenii Capitalei au umplut marele stadion al Republicii. Ei au sărbătorit aici cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Au venit cu fețele înfiorate de bucuria acestei zile, cu ordine și medalii — răsplătă a vredniciei lor în muncă — strălucind pe piepturi. Ei purtau pancarte cu cuvinte de slăvire a mării sărbători, năouri cu portrete ale marilor dascăli ai omenirii muncitoare

Cu 38 de ani în urmă, în zilele Marelui Octombrie, în Rusia izbîndea Revoluția proletară. An de an de atunci, popoarele slăvesc măreția acestui eveniment fără seamăn în istoria omenirii. Îl slăvește an de an și

poporul nostru care, în această zi, face un bilanț al izbînzilor sale în lupta pentru făurirea unei vieți noi, pe drumul deschis în istorie de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Marx, Engels, Lenin, Stalin, ale conducătorilor P.C.U.S. și Guvernului Sovietic, ale conducătorilor partidului și

guvernului nostru. Din miile de piepturi crește, într-o tălăzuire de nebiruit, cuvîntul de dragoste față de Uniunea So-

vietică, chemarea la luptă pentru unitatea tuturor popoarelor în apărarea păcii. În cuvîntul pe care l-a

rostit cu acest prilej tov. Gh. Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a arătat izbînzile cu care poporul nostru a întîmpinat cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Vorbînd despre aceste izbînzii muncitorilor fruntași Ion Dragomir de la uzinele „Mao Tze-dun” din Capitală n-a uitat să amintească cît de mare și de neprețuit este ajutorul sovietic pe care muncitorii de la această uzină îl simt neîncetat, ușurîndu-le munca și viața. La tribuna mării adunări de la stadionul Republicii, el a amintit cu bucurie de frumoasele autobuze „Mao Tze-dun” construite după învățătura tehnicienilor sovietici. Cu sufletele pline de recunoștință au amintit de frășescul ajutor sovietic în această zi măreață, și constructorii primelor tractoare romînești din Orașul Stalin, petroliștii de la schelele ploștene care folosesc azi energia atomică fa sonde, țărani muncitori de la cele 275 gospodării colective și întovărășiri din regiunea Timișoara și alții alții de pe întreg cuprinsul patriei noastre.

Și pretutindeni, în orașe și sate au răsunaț cuvinte ce mărturisesc recunoștința și dragostea fierbinte pe care oamenii muncii din țara noastră o vor purta veșnic marelui popor din țara primel Revoluții proletare, poporul sovietic.

PARTIDUL

de ALFRED MARGUL-SPERBER

Cînd insfirșit te-ai smuls din asuprire,
Din grea robie, după-o viață-ntreagă,
Cu gînd de luptă, nu de lînguire,
Plin de-adevăr, — Partidul ți-a dat vlagă!

Cînd ai fost gata fără șovăire
Să-nfrunți necaz și temniți și-orice plagă,
Să-ți pui chiar viața-n joc cu îndirjire
În lupta grea, — Partidul ți-a dat vlagă.

Cînd ai văzut că numai în unire
Cu alți tovarăși libertatea dragă
Ai s-o cîștigi și-adevărata-ți fire
Ți-o vei găsi, — Partidul ți-a dat vlagă.

Venit-au ani de chin pentru popor,
Războiul, moartea stînd mereu la pîndă;
Partidul ți-a fost sprijin și-ajutor,
La luptă te-a-ndrumat și la izbîndă.

Și-acum privește-n jurul tău: oriunde
Te uiți, vezi lumea nouă cum purcede.

Mini chiar, vor fi înfăptuiri profunde
În care azi abia-ndrăznești a crede.

Iar astăzi vezi aeeva-ndeplinit
Ceea ce ieri nici nu-ți trecea prin minte:
În tot ce faci, Partidul, neclintit,
Îți luminează calea înainte.

Partidu-i tot ce-i demn, frumos și bine,
Tot ce-n poporul nostru-i mai de preț,
Curajul-nalt și jertfelile de sine,
Exemplu veșnic, călăuz măreț.

Trăiește-n el un gînd de luptă care
Te-a-nsușit erit mereu de la-nceput:
El ține sleagul lumii viitoare
Ca zorii, reși, deasupra-ți desfăcut.

El potelește-adîncă năzuință
A omului setos de vremuri noi:
Partidu-nseamnă trainica voință
De-a-nfăptui ce-avem mai bun în noi!

În romînește de AL. PHILIPPEDE

La muzeul raional din Bistrița se poate vedea o hartă puțin obișnuită. Este harta unor operațiuni militare îndreptate împotriva țăranilor muncitori răsculați în 1907. Harta aceasta arată prin diferite semne cum și unde au lovit boierii pentru înecarea în sînge a luptei pămîșilor, ea și pentru ștergerea de pe suprafața pămîntului a unor sate cu răsculați.

Intr-un sat din regiunea Cluj unde este azi un fel de șantier, mi-am amintit de harta de la muzeu. Oamenii de pe acest șantier dintre Miheșul de Cîmpie și Budești, (din inima raionului Sărmaș), aveau și ei o hartă în care de asemeni se vorbea de pămînt, însă cu totul în alt chip. Harta aceasta a șantierului local arată în ce fel trebuie dusă bătălia în această parte de loc pentru ca oamenii să dea la iveală noi pămînturi pentru agricultură. Și pe harta dintre Miheș și Budești au apărut semne și au fost înfipite stegulețe. Ele au însă cu totul altă tîlc. Stegulețele sînt prinse în dreptul brigăzilor fruntașe de pe șantier. Cîteva cifre întregesc apoi imaginea bogată a viitorului, marile cantități de cereale și legume ce ar putea fi dobîndite de pe cele 2500 de hectare de pămînt nou: 4.500 tone de grîu sau 6.250 tone de porumb, ori 45.000 tone de sfeclă de zahăr...

La chemarea comuniștilor

De-a lungul văii, începînd de la Budești și pînă spre Miheș, localnicii au simțit din plin, în șirul anilor, furia dezlănțurii apelor. Mlaștina din cupa văii, unde se adunau apele, le aducea numai necazuri, iar țințarii purtau spre sate tot felul de molime. Gîndul transformării mlaștinei într-un pămînt roditor a început să încolțească tot mai mult în inimile oamenilor. Pînă la faptă însă mai era cale. Mulți se îndoiu că ar putea izbuti. Cuvîntul lămuritor al partidului, dus de comuniști și de deputați din casă în casă, din om în om, a risipit însă îndoiala iscînd interesul oamenilor pentru această lucrare. Ei au arătat cu de-amănuntul că pentru reușita lucrului este nevoie să se sape un canal de scurgere a apelor între Miheșul de Cîmpie și Budești, lung de 28 de kilometri și lat de 6 metri. Cei mai mulți au răspuns la chemarea comuniștilor, a deputați-

lor și a organizației de bază U.T.M. În cînd toate au fost pregătite, cînd oamenii au început a merge de pe toate deahurile, cu țărnăcoape, sape și lopeți,

s-a trecut la organizarea brigăzilor și a echipelor și s-a desfășurat atunci în fața sărmașilor harta de care am pomenit.

Izvorul puterii

Șantierul — împințit de oameni — pare un adevărat furnicar. De-a lungul țărușilor indicatori, un tractor K.D.-35 de la noul S.M.T. Sărmaș a croit traseu canalului în brazdele adînci, apa năvălea din belșug. Pe întinsul urmelor negre lăsate de tractor s-au înșiruit echipele din brigăzile de tineret și de vîrstnici. Și toate aceste echipe s-au dovedit harnice la curățirea noii albi croite apelor, la scoaterea rădăcinilor de sălcii și de pomi de pe firul văii.

Sînt aici, pe șantier, și oameni vîrstnici, de aproape 70 de ani care muncesc la cot cu cei tineri. Bunăoară, moș Carol Hathazi. Proptit în coada lopeții, bătrînul privește adesea înainte cu ochii uimiți, întrebător. Nu-i vine parcă a crede că pe aceste locuri unde se obișnuise să vadă crescînd numai păpuș și trestie, a putut să se strîngă acum atîta omenire de prin sate, pentru a birui mlaștina. Oamenii au început însă azi să vadă dincolo de ograda lor. Au început să se simtă părtași la tot ce se întîmplă în marea familie a patriei. De aici, din conștiința cea nouă sădită în sufletele lor prin cuvîntul partidului, se trage izvorul puterii.

Oameni și fapte

Gazeta de perete a șantierului dintre Miheș și Budești e modestă, țințurită de două scînduri. Și totuși ea are ceva deosebit. Ea nu stă locului ci apărînd într-un colț sau alături de-a lungul văii arată toată istoria și tot clocotul șantierului. Din această gazetă de perete, ca și din „jurnalul șantierului” înființat de învățătorul Marin D. Nicolae și ținut la zi cu înfăptuirile petrecute pe șantier, am cunoscut fapta și chipul luminos al comuniștilor, al atîtor oameni vrednici, al tinerilor care alcătuiesc majoritatea celor ce lucrează voluntar pe șantier. Rînduri de laudă sînt scrise despre tractoriști ca Ioan Kiss de la S.M.T. Sărmaș, care și-a purtat multă vreme tractorul prin mlaștină, arînd adînc firul văii. Loc de cinste și-a găsit și brigada fruntașă condusă de țăranul muncitor Gheorghe Duma din comuna Săulba, ca și fapta utemistului Vintilă Chioreanu, din satul Ghirișul Român, cel care a deținut steagul de fruntaș mult timp.

Din inima unor astfel de oameni a țîșnit întîi indemnul — și peste puțin întreaga suflare a șantierului din Sărmaș și-a luat în cinstea Congresului Partidului angajamentul — să transforme locurile acestea în pămînt nou și roditor.

TUDOR STANA

Gazete de perete premiate

Gazeta de perete a devenit de multă vreme un lucru obișnuit în viața satului. Munca de fiecare zi, frămîntările ca și bucuriile oamenilor își găsesc oglindire în ea. La gazeta de perete își spun cuvîntul cei mai buni în muncă, este lăudată vrednicia, criticată lenea, nepăsarea, birocrațismul. Pentru aceste fapte, gazeta de perete s-a dovedit a fi un ajutor de nădejde în muncă. Aceasta, firește, acolo unde însemnătatea ei a fost înțeleasă cum trebuie. Un astfel de exemplu l-au dat colectivele gazetelor de perete premiate la expozițiile organizate de curînd în diferite regiuni ale țării. Înfățișăm aici două dintre acestea:

Gazeta „Tractorul” a S.M.T.-Greci, raionul Măcin, a luat la expoziție premiul I. Ea îndeamnă în articole pe tractoriști să facă muncă de calitate, să lupte pentru economii și combate în același timp lipsurile.

Caricatura de față este una din cele peste 30 de caricaturi publicate de gazeta de perete a G.A.S. din Valea Călugărească, regiunea Ploiești. Caricatura satirizează pe cei care n-au grijă de avutul obștesc.

Jertfa lor n-a fost zadarnică

— 10 ani de la luptele muncitorești din 8 noiembrie 1945 —

partid, pentru făurirea zilelor însoțite de azi.

Poporul nostru muncitor își va reaminti cu sfînțenie de 8 noiembrie 1945. El va cinsti memoria eroilor căzuți în această zi care a intrat în istoria eroică a luptelor pentru dobîndirea și apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului nostru.

Se știe că drumul ales de popor după eliberarea de sub jugul fascist, nu era pe placul reacțiunii. Întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare, creșterea autorității și influenței Partidului Comunist Român în rîndurile maselor largi ale poporului, dezvoltarea forțelor democratice aflate la cirna țării, erau realități ce nu conveneau de loc reacțiunii. Pentru a-și salva pozițiile subrezite, clasa reacționară manistobrițienistă a organizat un atac fascist provocator împotriva poporului. O mîna de legionari, moșieri expropriați, ofițeri deblocați, etc., acestea erau „forțele” cu care manistii și brătienștii au vrut să lovească în regimul democratic instaurat la 6 martie 1945. Scopul lor nu era greu de ghicit. Provo-

cînd ciocniri sîngeroase, manistii și brătienștii urmăreau să arate străinătății din apus că, chipurile, regimul instaurat în România nu era pe placul poporului; că poporul ar fi cerut un alt regim și bineînțeles că, acest regim „cerut” de „popor” nu putea fi altul decît (firește!) cel care stătuse la cirna țării pînă în vara lui 1944. Numai că, vorba proverbului, socoteala de acasă nu prea s-a potrivit cu cea din... Piața Palatului. Cu prețul vieții lor, muncitorii, în frunte cu comuniștii, au ocupat Piața Palatului și au zdrobit diversivuna fascistă.

La mitingul de doliu ținut în fața mormintelor eroilor căzuți în luptă, au luat parte sute de mii de cetățeni. „...Cu fălcile încheștate, cu pumnii strînși, cu inima plină de scîrbă și ură — scria „Scînteia” — șiruri compacte de muncitori în salopete, țărani cu miinile bătucite de coarnele plugului, tineri studenți, cărturari, artiști, meseriași și negustori, ostași, au venit să aducă un ultim salut celor ce s-au jertfit pentru binele poporului”.

Poporul își spunea încă o dată cuvîntul său: regimul instaurat în țară era o cucerire sfîntă în apărarea căreia nu-și cruta viața, iar comuniștii erau conducătorii săi încercați.

Linotipistul Gheorghe Hălmăgeanu, timplarul Ion Sulea, Ion Floruța, Constantin Cheață, Emilia Irza și ceilalți muncitori căzuți în această zi de luptă cu reacțiunea, nu s-au jertfit zadarnic.

De la 8 noiembrie 1945, au trecut 10 ani. Ani de luptă și victorii. Azi, asupra principalelor avuții ale mînunatei noastre patrii, stăpîn este poporul. Avem o industrie socialistă dezvoltată. Fabricăm mașini puternice pentru industrie și agricultură. Se schimbă tot mai mult vechile rînduiri la sate; alături de mica gospodărie a țăranului individual, crește și devine tot mai puternică gospodăria colectivă, mlađiță lînă, dar viguroasă a rînduiriilor noi. Stăpîn în statul nostru, în orașele și satele noastre, stăpîn pe viața sa, pe munca și rodul muncii sale, este poporul, oamenii muncii de la orașe și sate.

Zi de zi, biruind greutatea și neajunsurile, poporul nostru muncitor condus de Partidul Muncitoresc Român, zidește orînduirea socialistă, orînduire pentru care au luptat cu eroism înălțător cei mai buni fii ai săi.

E. CHELBAȘU

„...In 1945, la 8 noiembrie, m-am dus împreună cu alți tovarăși în Calea Victoriei pentru a apăra sediul Confederației Generale a Muncii, amenințat de huligani — povestește timplarul Constantin Ionescu, unul din participanții la luptele muncitorești care au avut loc acum 10 ani... — ...In fața, spre palat — continuă povestitorul — ne aflam noi. Deodată am văzut un grup de invalizi — parte urcați pe cai — purtînd icoane și portrete ale regelui Mihai. Invalizii erau împinși din urmă de bandele de legionari și moșieri expropriați care erau înarmați cu puști automate, pe care le purtau sub pardesie, și cu buzunarele pline de sare. Noi care eram înșiruiți de-o parte și de alta a trotuarului, am încercat să ținem piept dușmanilor și să apărăm clădirea Confederației. La un moment dat au început să tragă cu armele în noi și să ne arunce cu sare în ochi. Mulți dintre noi au fost răniți grav, alții mortal. Rănit de un foc de armă în piciorul drept, eu am rămas culcat pe caldarîm. Călăii care treceau ne loveau cu bocancii în gură și în coaste... La 8 noiembrie 1945, noi am apărat viața noastră nouă”, — încheie tovarășul Constantin Ionescu povestirea sa despre una din luptele eroice duse de clasa noastră muncitoare, condusă de

Noi întovărășiri AGRICOLE

„7 NOIEMBRIE“

„7 Noiembrie“... Acest nume l-au îndrăgit mult și țărani muncitori din Comănești, raionul Gura Humorului. De aceea, acum citeva zile, cind a luat ființă întovărășirea lor agricolă, cei 22 țărani muncitori i-au dat numele de „7 Noiembrie“. Ei slăvesc astfel marea sărbătoare a începutului descălușării omenirii din lanțurile capitalismului, prin numele ce-l va purta de acum înainte întovărășirea lor agricolă, prin munca ce o vor depune cu dragoste pentru a doborî roade tot mai multe și mai bogate. În conducerea întovărășirii au fost aleși oameni destoinici ca Ilie Dranca, Emilian Șteica, Al. Sofian. Folosirea metodelor înaintate sovietice și ajutorul frățesc al clasei muncitoare, al partidului, îi vor ajuta pe noii întovărășiți să fie frunțași în muncă.

GH. JUGA
corespondent

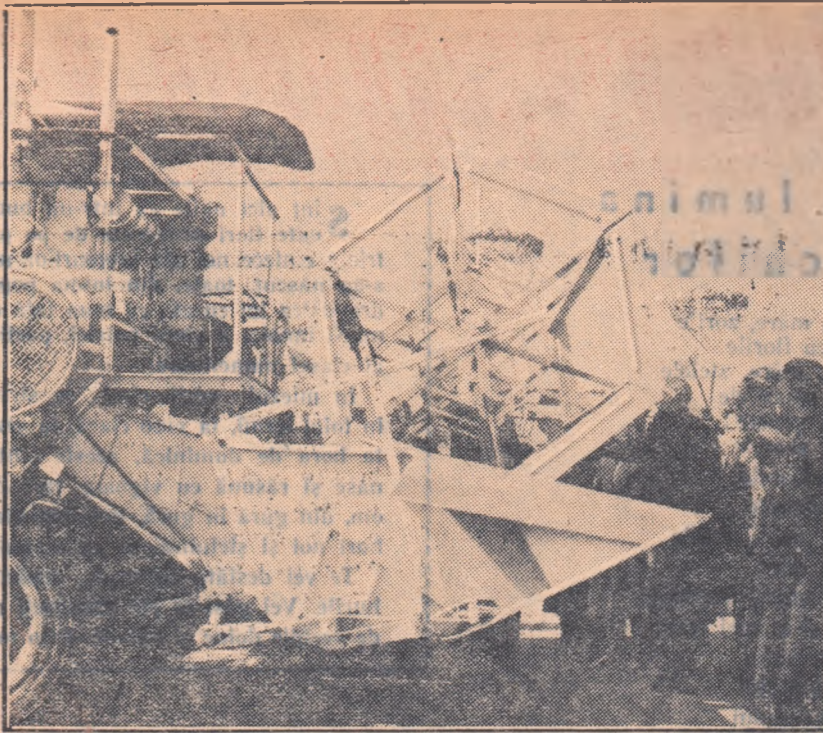
„CEL DE-AL DOILEA CONGRES AL P.M.R.“

„...In ciuda chiaburilor care văd cu ochi răi regimul nostru — spunea din inimă Gheorghe Muru acum citeva zile, cind a luat ființă întovărășirea din satul Plopi, raionul Strehaia, regiunea Craiova — noi, țărani muncitori din acest sat ne strîngem tot mai mult în jurul partidului. In el noi avem un conducător înțelept, care ne călăuzește pe drumul spre un trai mai bun, spre fericire și pace!“

La fel ca Gheorghe Muru și-au arătat recunoștința față de partid toate cele 24 familii de țărani muncitori ce-au alăturat noua întovărășire agricolă. De aceea, nu-i de mirare că oamenii aceștia au dat întovărășirii numele: „Cel de al doilea Congres al P.M.R.“

Ei vor purta cu cinste acest nume, străduindu-se să obțină pe viitor recolte mult mai mari ca pînă acum — așa după cum s-au angajat — să izgonească pentru totdeauna din sat, sărăcia și inapoierea.

TRIFON IVAȘCU
corespondent

Sfat pentru pomicultori

Dati toată atenția PLANTĂRII de TOAMNĂ a POMILOR

Prof. dr. TEODOR BORDEIANU
Membru corespondent
al Academiei R.P.R.

Practica poporului și a oamenilor de știință a dovedit că cea mai bună epocă de plantare a pomilor este toamna, după căderea frunzelor. Se știe că și după ce cad fruzele, rădăcinile pomilor cresc. Din momentul plantării pomilor și pînă la venirea înghețului, rănille de pe rădăcini — provocate la scoaterea pomilor și la plantare — se vindecă și se formează rădăcini noi. Deci pomii se prind lesne. Luna noiembrie (cind umiditatea pămîntului și a atmosferei sînt în creștere) este cea mai potrivită pentru plantarea pomilor. Numai pe locurile joase de pe aluviuni (unde apa din pămînt se găsește la adîncimi mici) nu se recomandă să se planteze pomii toamna, ci primăvara.

Pentru buna reușită a plantărilor de toamnă ca și a celor de primăvară este necesar să se țină seama de următoarele reguli: săparea gropilor pentru plantările de toamnă trebuie urgentată și

terminată în citeva zile; pentru plantările de primăvară săpatul gropilor va continua pînă la venirea înghețului; distanța dintre pomi la soiurile viguroase de măr, păr și cireș trebuie să fie de 8—10 m. între rînduri și de 6—8 m. pe rînd, iar la prun, cais și alte soiuri, de 7—8 m. între rînduri și de 5—6 m. pe rînd. Gropile se fac largi de 1 m. și adînci de 0,80 m. pentru măr și păr și de 0,80 m. pe 0,60 m. pentru vișin, prun, etc. Pămîntul ce se scoate de la suprafața gropii se pune de-o parte, iar cel care se scoate din fundul gropii se pune de partea cealaltă a gropii.

Pentru a nu avea pierderi de pomi sau creșteri slabe, cu 7—10 zile înainte de plantare, trebuie să se tragă o parte din pămîntul — care a fost scos de la suprafață — în gropi pînă la jumătate din adîncimea acestora și sub formă de mușuroi, pentru a usura astfel așezarea lui. Totodată se pun și citeva lopeți de bălegar putred (10-15 kg.) la fiecare groapă. Gunoiul trebuie amestecat bine cu pămîntul.

La executarea plantatului se va ține seama de adîncimea de plantare — adică

Se dezvoltă economia țărilor surori

De curind la București, s-a deschis Expoziția Agricolă a Republicii Democratice Germane.

In fotografie: un grup de vizitatori în jurul unei combine autotransportate de recoltat păioase. Ei discută cu însuflețire despre priceperea și iscusința oamenilor muncii din R. D. Germană, care au creat noi tipuri perfecționate de mașini agricole.

Posta JURIDICĂ

● Terenul primit prin reforma agrară este și proprietatea soției (sau soțului) neimproprietărit?

Tovarășul Gheorghe Stănescu din satul Borlești, comuna Merișani, regiunea Pitești, ne-a cerut lămuriri cu privire la problema de mai sus.

RĂSPUNS:

După cum arată art. 30 din Codul Familiei, bunurile dobîndite de oricare dintre soți, sînt, de la data dobîndirii lor, bunuri comune, adică, aparțin ambilor soți. Aceasta înseamnă că asupra terenului primit — prin reforma agrară — în timpul căsătoriei au drept de proprietate atât soțul cit și soția (chiar dacă în actele de improprietărire pămîntul a fost trecut numai pe numele soțului. In cazul cind pămîntul a fost primit de către soț (sau soție) înainte de încheierea căsătoriei, atunci drept de proprietate asupra acestui teren are numai soțul (sau soția) pe numele căruia a fost trecut în acte pămîntul. De asemenea, dacă pămîntul sau casele au fost dobîndite în timpul căsătoriei — prin moștenire, donație, etc. — de către unul din soți, atunci aceste bunuri nu sînt considerate ca fiind comune, ci dreptul de proprietate asupra lor îl are numai cel pe numele căruia au fost trecute — în acte — casele sau terenul respectiv.

Gunoiul de grajd nu trebuie aruncat ci pus sub brazdă

Gunoiul de grajd este îngrășămintul cel mai prețios și cel mai complet pentru sol. El conține toate substanțele hrănitoare necesare creșterii și rodirii, îmbelsugate a semănăturilor.

In regiunile de miază noapte și din centrul țării, țărani muncitori au numai că folosesc în întregime gunoiul de grajd, din gospodăriile lor, dar de multe ori cumpără acest îngrășămint. Toată de aceea ei obțin recolte mai mari decît cei din regiunile de miazăzi, cu toate că pămîntul lor — în general — este mult mai sărac. Majoritatea țărănilor muncitori cu gospodării individuale și chiar unele gospodării colective din Cîmpia Dunării, Dobrogea și centrul Moldovei, din păcate, nu au lepădat obiceiul păgubitor de a arunca gunoiul de grajd la marginea satelor, în rișe, sau chiar de a-l arde. Credința lor că gunoiul de grajd arde semănătura s-a format din cauza greșitei folosiri a acestui îngrășămint. In adevăr, dacă în zonele cu mai puțină umezeală, gunoiul de grajd este

îngropat proaspăt sau puțin putrezit, și la mică adîncime, așa cum au făcut unii, atunci el nu aduce foloase ci pagube. Știut este faptul că gunoiul de grajd pentru a putrezi, are nevoie de umezeală. Or, pentru a putea putrezi el suge din puțină umezeală ce se află în stratul din față al pămîntului. In felul acesta rădăcinile tinerelor plante nu mai au umezeala necesară creșterii, plantele se ofilesc și uneori chiar se usucă. Dacă însă gunoiul de grajd se așează în platforme pentru a putrezi bine de tot și apoi se îngroapă cît mai adînc sub brazdă, atunci nu numai că nu arde nimic, dar sporește recolta de cereale chiar pînă la 50 la sută.

In ce privește cantitatea de gunoi de grajd care trebuie dată la heclar și adîncimea la care acesta urmează să fie băgat sub brazdă, depinde de gradul de umiditate al terenului. De aceea este bine ca folosirea acestui prețios îngrășămint să se facă numai după indicațiile agronomilor de la punctele agricole sau de la S.M.T.

Ing. M. CARAIIVANSCHI

Țărani muncitori din comuna Boteni, raionul Muscel, găsesc la cooperativa din sat tot ce le trebuie pentru buna îngrijire a livezilor. De aceea în anul acesta ei au valorificat la cooperativă cantități mai mari de fructe.

Fotografia ni-l arată pe țărani muncitor Ion Mățăoanu, asistînd la cîntărirea merelor valorificate la centrul de achiziții al cooperativei. In acest an, fructele valorificate prin cooperativă i-au adus venituri frumoase.

Septimina 12-18 noiembrie 1955

CALENDAR AGRICOL

In cîmp. — In toate regiunile țării se termină însămînțările de toamnă, precum și recoltarea porumbului (afară de localitățile situate la deal, unde coacerea este intîrziată). Recoltarea sîclei de zahăr și de nutreț, a cartofilor și bumbacului se apropie de sfîrșit. Continuu desțelenirea izlazurilor, finețelor și pășunilor slab productive și executarea arăturilor adînci pentru semănăturile de primăvară.

IN GRADINA. — După ce terenurile au fost curățate de vreji și frunze uscate, se ară adînc și totodată se îngrășă bine cu gunoi de grajd. De asemenea, se cară gunoiul de grajd neputrezit la capul grădinilor unde se așează în platforme. Răzoarele semănate cu legume se acoperă cu paie sau frunze.

IN LIVADĂ ȘI VIE. — Continuu stropirile de iarnă, plantarea pomilor, precum și luarea măsurilor de protejare a pepinierelor și plantațiilor de pomi, contra rozătoarelor și gerului. Incepe curățatul pomilor de omizi și uscături și se desfundă terenul în plantațiile vechi, cu care ocazie se îngroapă și gunoi de grajd. In vie continuă scosul aracilor ca și îngropatul vițelor. Vinurile noi se prîtolesc. Din strugurii culeși mai tirziu se prepară pelinul. Butoaiele se completează cu vin nou pentru a fi mereu pline.

IN ZOOTEHNIE. — Se repară adăposturile pentru iernatul vitelor și se prepară nutrețurile uscate pentru hrană (se toacă paie și cocceni și se

macină boabele sub formă de uruiă). Continuu îngrășarea porcilor și se dau scoatele la vier. Se termină monta artificială la oi.

IN GOSPODARIE. — Se cercetează depozitarea semînelor în magazii și pătule și se iau măsurile împotriva dăunătorilor, acolo unde este cazul. Unele te și mașinile care au folosit la lucrările agricole de toamnă se curăță și se adăpostesc. Se verifică silozurile în care s-au depozitat cartofii și sîccla de nutreț.

Ing. agr. V. ALEXANDRU

TIMPUL PROBABIL

Vremea se îmbunătățește în toate regiunile țării. Cerul devine variabil, mai mult însorit, în perioada de la 13 la 16 noiembrie. Pe platoul Tirnavelor și în cîmpia Dunării dimineața va fi ceață care spre amiază va dispărea. Ploi slabe și destul de calde vor cădea în ziua de 12 noiembrie în Bărăgan și Dobrogea, iar după 16 noiembrie și în Ardeal, Oltenia și Moldova.

Temperatura crește simțitor, termometrul urcînd ziua — la umbră — între 15—18 grade. In Ardeal, în regiunea de miazănoapte a Moldovei îngheț slab dimineața. In ziua de 19 noiembrie se prevede — în munte — o răcire a vremii, însoțită de vînt tare, neobișnuit și lapoviță cu ninsoare. In celelalte regiuni va ploua.

N. TOPOR

Cîntă inimioara-n mine

Frunză verde mărăcine
Cîntă inimioara-n mine
C-am ajuns, maică, la bine.
Joarda nu mă jorduiește
Domnul nu mă celluiește
Și trăiesc împărătește.
Dragu-mi-i cînd văz în casă
Șapte copilași la masă.
Ei nu bat drumurile
Pe la toate porțile
Pe umeri cu mierfele,
Să capete-o firă pită
Cu lacrimioară stropită;
Cu lacrimioară amară
Ca pelinul al de vară.
Și mi-i drag, măre, mi-i drag
Cînd privesc roată din prag
Și zăresc în bătătură,
Plugul meu de arătură;
Plugul și rotilele
Ce-mi lumină zilele;
Gîndule, pasăre rară,
Zboară peste vreme, zboară
Peste vremea dinapoi
Cînd n-aveam nici plug, nici boi,
Numa seceră din cui
Și puterea brațului
Și eram al nimănu.
Cin'uită ce-a petrecut
Să se facă negru lut.
Cine uită ce-a ndurat
Să se stingă spinzurat;
Arză-i tălpile pămîntul
Piară-i viersul și cuvîntul
Cum pierе praful în tină
Și cormana de rugină;
Că cine nu-și amintește
Geaba-n lume mai trăiește!...
Frunzuleană trei alune
Spune inimioară, spune,
Cin' ne-aduse zile bune? !
...Și iar verde viorea
Imi șoptește inima,
Cînd m-așez la sfat cu ea:
— Treci de-a lungul cimpului
Și la umbra rugului
In marginea satului
Ai să vezi o crucișoară
Cioplită din bîrdișoară...
Lingă ea... fecior în groapă
Doarme afundat de-o șchioapă
Cu țarina peste pleoapă.
A fost rus voinic ca brațul
Nemții l-au culcat cu brandul:
A fost om de omenie
Doarme aici pentru vecie,
Doarme, somnul lin să-i fie!...
Că din viața-i dăruită
Crește griu și facem pită.

Culeasă din comuna Sîrtpaul,
raionul Luduș, regiunea Cluj 7

Ca lumina ochilor

Mi-s dragi, măre, zori'e
Și cîmpul cu florile.
Mi-s dragi, măre, stelele
Codrul cu smicelele
Și ochii cu genele;
Luna și cu soarele
Cerbii, căprioarele,
Iarba și izvoarele.
Mi-s dragi, măre, ploile
Și stîna cu oile;
Mi-s dragi brazii-ncetinați
Și căsuța, și-ai mei frați,
Firicelul viersu'ui
Fluieratul vîntului
Și ocolul șoimului
Pe deasupra muntelui.
Frunză verde cimbrîșor
De toate mi-i drag și dor;
Și iar verde mîrgărint
Mîrgărint îmbobocind
Ce v-oi spune nu vă mint:
Și vă spun cu jurămint
Că din toate pe pămînt
Mi-i mai drag partidul meu,
Și al meu și-al țării mele
Că el ne-a scăpat de rele.
Frunză verde din imaș
Cînd eram d-un copilaș
Trăiam într-un bordeiaș
Traiul meu o fost de cîne
Fără foc și fără pine...
P'îngea mama lingă vatră
Cu inima grea de piatră
Că tata dus la război
N-a mai venit înapoi
Mi s-a stins în țări străine
Și cît lumea nu mai vine!
Azi partidul cel curat
Ca argintul strecurat
Ca soarele luminat
Sorisă-n foi ne dă povață
Cum să trăim altă viață:
Partidul mulțimilor
Stă-n calea dușmanilor
Holda să nu ne-o mai fure
Nici lăstarii din pădure
Cu gloanțe să nu-i cosească
Omu-n pace să trăiască
Că eu d-asta spun și spun.
Că-i partidul cel mai bun
Și mi-i drag, măi fraților,
Ca lumina ochilor.

Culeasă din comuna Socol de Cîmpie,
raionul Reghin, Regiunea Autonomă
Maghiară

Sînt aici unite ca într-un buchet, minunate flori proaspele de pe pajiștea patriei: cîntece noi ale vremurilor noastre. Fie s-au născut, toate, din inima poporului, din dragostea lui curată ea roua față de făurarul marii innoiri a vieții patriei, partidul glorioș al clasei muncitoare.

În miezul verii, cînd se strîng grînele, în toilul iernii, la vîco clacă, la șezătoare sau la hora de duminică, aceste cîntece noi se nasc și răsună cu vigoare, trec din om în om, din gură în gură, îmbogățindu-se cu stihuri noi și șlefuiindu-se ca diamantele.

Te vei desfăta cititorule, depănîndu-le stihurile. Vei găsi în ele frumuseți ce amintesc de vechile doine și balade. Prin toate acestea

străbate florul de simlît comorile nestemate populare. Numai că în paginile de față nu vom amăr, ci bucurie și în care poporul nu preame. Pentru că așa cu tecul poporului, iubite înflorit pe plaiurile populare noastre cîntece, avîntate, pline de de acum și de încredințăm cîntecele noastre că el este călăuză no mină, fericire și belșug

Redacția „Albinei”

CÎNTĂ ȘI INIMA MEA

Frunză verde viorea
Cîntă cîmpul, pădurea
Cîntă și inima mea
Și pe soare și pe lună
C-am avut recoltă bună.
Cine lucrează adună
Pîne multă, din belșug
C-ani arat c-un drac de plug
Plug de fier și fără boi
Cum nu era pe la noi
Și-amu scăpăm de nevoi
Că partidul îi cu noi.

Auzită de la un țaran din Dărmănești-Rădăuți

Colectivă am făcut

Tot am zis să ne unim
Gospodărie să fim
Colectivă am făcut
Rău de loc nu ne-a părut
C-avem rod îmbelșugat
Și electrică în sat
Cum partidu ne-o nvățat,
Cum partidu ne-o nvățat.

Auzită la o masă a colectivităților din Horodnic-Rădăuți, cîntă de o femeie

Zbori pasere-n BUCUREȘTI

Frunzuliță foi domnești
Zbori pasere-n București
Partidului să-i găiești
Și așa să-l mulțumești:
Din inimă-ți mulțumim
Pentru traiul ce-l trăim.
Acu lucrez pentru mine
Nu pentru-un domn care vine
Să pună șeasa pe mine
Să scoată vîaga din mine.
Pe-o bucat' de pită neagră
Lucram ziua, noaptea-ntreagă.

Auzită în trenul de Rădăuți-Nisipitul, de la un muncitor din Bocșa-Transilvania

ȘUIERĂ

Șu'eră badea pe vale
Pe la casa dumisă'e.
Șuieră pe bătătură
Că i-s boii grași în gură:
C-astă vară-a fost la coasă
Și-a cosit tot iarbă deasă
Iarbă și cu peliniță
Și pe nor și pe arșiță.

Șuieră bade vecine
Că amu e țare bine
Nouă nu m-i p'ins obrazul

ÎN DRUM SĂ

Bate vîntul cetina,
Pînă-mi este inima:
Nu mă încapе în ea
Derul și bucuria.
In ăști ani și mindrul soare
Tot mai luminos răsare,
Că răsare pentru noi
Care-am fost desculți și goi
Mîncași de negre nevoi.

PİRUIAȘ

Pîruiăș de lingă moară
Face-te-ai neagră cerneală
Ca să-i scriu o carte lui,
Dragului, partidului,
Lui, conducătorului,
Să-l spu traiul ce-l trăiesc
Sporul cu care muncesc
Pentru care-l mulțumesc
Din adîncul inimii
Că-s în rîmă cu oamenii.
Nu-mi mai dau ordin boieri
Și nu mă mai bat vechilii;
Is stăpin la mlae-acasă
De necazuri nu-mi mai pasă

DRAG M

Foaie verde de mohor
Drag mi-e omul muncitor
Orișunde-i locul lui
La țarul furnalului,
In uzină,
Jos în mină,
Dă belșug și dă lumină;
Vesel la petrecere
Sprinteri în infrecere
Frate cu-ai la fel cu el
Spaimă e pentru mișel.
Suflet larg de comunist
Niciodată nu-l vezi trist.
Și iar verde iasomie

Măi ciobane din

ARDEAL

Frunzuliță de potbal
Măi ciobane din Ardeal
Ce țîșorul muntilor
Pînașul codrilor
Ad în tratstă-un fluieraș
Fluierașu-l bun doinaș.
Tu oprește-te-n poiană
Și te umilă în cea vrană

Și-a bătaia vîntului
Prinde-i aripi cîntului
In cinstea partidului
Că de cînd îi la putere
Trăim și noi cu plăcere.

Culeasă din comuna Fonău, raionul Oradea, regiunea Oradea.

JOS ÎN VALE LA IZVOARE

Foaie verde de cicoare
Jos în vale la izvoare
Ară plug cu cinci brăzdare
De se miră stîntul soare
Și se miră stînta lună
Și n-ar mai pleca s-apună
De pe-a cerulul mlrîșfi
Ar privi la tractoriști
Cum zoresc fără-ncetare
Pînă la soare răsare
Și nu se duc la culcare.
Luna, lună de e lună
Și-aleargă ca o nebună
Zi și noapte după soare
Să mi-l prindă la strîmtoare

Să-l farmece c-o privire
Ca să fie al ei mire;
Dar acum se minunează
De ai care-aci lucrează
Și de el s-a ndrăgostit
Că li-l umbletul zorit
Tot cu mina pe volan
Să crească griul bălan.
De la lucru n-ai să-i miști
Că sînt fii de comuniști
Pentru pîinea pruncilor
Zi și noapte-s pe ogor.

Culeasă din comuna Luduș, raionul Luduș, regiunea Cluj.

III MULȚUMIM!

are s-au zăm-
artei noastre
ele adunate in
nici tristețe, nici
simțăminte pe
ca înainte vre-
ta, așa e și cin-
Și viața care a
in anii puterii
sura cu optimis-
ire pentru zilele
ziua de m.ine.
partidului pentru
cerență spre lu-
amână cititorilor.

să-ți așezi în suflet aceste stihuri și să le
cînți tu însuși la serbări și șezători.

Pe directorii căminelor culturale îi îndem-
năm să îmbogățească repertoriile echipelor
artistice cu aceste cînțece, create întru slava
partidului nostru iubit.

Iar pe culegătorii de asemenea frumuseți
— și știm că sînt mulți iubitori ai cîntecului
popular — îi îndemnăm să nu ostoiască mi-
gala culesului, ci să adune, să aștearnă
stihurile pe hîrtie și să le trimită redacției.

La rîndul său, revista „Albina”, publicîndu-
le, le va răspîndi neobosit și de aci înainte
în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, fă-
cîndu-le cunoscute miilor și zecilor de mii de
cititori.

Eu îți scriu bade scrisoare

De pe-aici din depărtare
Eu îți scriu bade scrisoare
Și ți-o scriu noaptea pe lună
Să-ți vestească voje bună;
Și ți-o scriu c-un vîrf de rază
Că dorul mă săgetează.
Bade-al meu de la oraș
Frumos ca un muguraș,
Bade-al meu voinic strungar
Și de pluguri făurar
Vreau să știi că pe la noi
Pică frunza din zăvoi
Și bat vînturi și cad ploii
Și pe cîmp tractoare ară
De cu zori și pînă-n seară
Că semănăm griul iară.
Cînd zăresc tractoarele
Răsturnînd ogoarele
Se aprinde doru-n mine
Și-aș zbura pînă la tine
Să te văd lucrînd la strung
Dorul să mi-l mai alung.
Și vreau bade să mai știi
C-avem multe bucurii
Bucurii și veselie
C-am făcut gospodărie.
Bădiță la tine-acasă
Măicuța-i tare voioasă
Nu-i trece timpu-n zadar
Ca-nvățat abecedar
Și ca miine o să-ți scrie
Gîndurile pe hîrtie.
Pentru toate cite-ți spui
Mulțumim partidului
Că a dat lumina lui
În folosul omului;

Te sărut bade frumos
Și mă iscălesc mai jos
C-o rază din mîndra lună
Să ne vedem împreună.

Culeasă din comuna Girișul Negru,
raionul Salonta, regiunea Oradea

Ce ne-a dat nouă partidul

Frunză verde ca molidu'
Dacă n-ar fi fost partidul'
Aveam gol pe masă blidu',
Că de-atîta viață-amară
Lacrimile îmi picară
Și s-a dus Oltul cu ele
Și pe soare și pe stele,
Pînă-n valul Dunării,
Dunărea-l călători
Ziua toată, noaptea-nireagă,
Taman pin-la Marea Neagră;
Și cît e marea de lată
Tot cu lacrimi e-ncărcată,
D-ale mele, d-ale tale,
Amestecate cu jale,
Cu jale de om sărac
Cum chiaburului îi plac.
Pentru o sită de mătai
Toată vara îi munceai;
Pentru o litră de uniuță,
Și pe ceață și pe bură
Toată toamna-n bălătură,
I-aduceai lemne cu caru'
Și îi măturai coșaru';
Pentru o țîrnă de glojdari
Cinci pogoane să le ari,
Cinci pogoane și-o fișleică
Pentru-un piculeț de fleică;
Și iar verde bob năut
Năcăjit am petrecut
Dară vremea a trecut;
Azi mă simt la largul meu
La chiabur nimic nu ceu
Și pui plugu-așa cum vreu...
Trag o brazdă și trag două
Și-i zic vîrs de viață nouă —
Trag o brazdă și trag cinci
Că s-a dus răul de-aici.
Ascultăi, mare partidul';
Și mi-i plin pe masă blidu';
Oltule, în apa ta
Nu mai pică lacrima.
Oltule, pe malul tău
Crește grișorul meu
Cu bob mare și-ndesat
Că partidul mi l-a dat;
Cu bob mare și gălbui
Poți în praștie să-l pui!

Culeasă din comuna Căză-
nești, raionul R. Vilcea,
regiunea Pitești

BADEA PE VALE

Și-a pierit de-aici necazul,
C-a rămas custura lui
În cenușa timpului,
Îngropată pe vecie
Și niciînd n-o să mai vie
Jale-n inimi să ne scrie
Cum te-a scris părinților
Cartea suferințelor.
Bădiță, fecior voinic
Fă-mi-te încoace-un pic
Două vorbe vreau să-ți zic
Două vorbe la ureche

Că dragostea noastră-i veche:
Hai bade să ne luăm
Și-apoi să ne cununăm
Că mi-ești, bade, trandafir
Și firuț de calomfir.
Floriceică din ferestre
Viața nouă ne-o fi zestre,
Frunzucă de pălînăș
Și partidul ne-o fi naș.

Culeasă din comuna Ieud, ra-
ionul Vișeu, regiunea Baia
Mare

Cu partidul muncitor

Frunză verde de bujor
Cu partidul muncitor
Noi mergem din spor în spor,
Stricăm traiul domnilor
Și lucrăm pentru popor
Că din bine în mai bine
Tu mă duci partid pe mine.

De la Vasile Frătăuceanu,
muncitor din comuna Gălă-
nești-Rădăuți.

Strigătură

Bate vîntul de la munte
Și-mi aduce doruri multe
Dorul meu am să-l spui lui,
Mîndrului, partidului,
Dragului, partidului.

Auzită de la un țaran pe lingă
R. Vilcea

Du-te pasărică-n zbor
Pînă la fereastra lor,
Domnilor, fugiților
Și le spune cum trăim
Și că de ei nu dorim.

Auzită de la un muncitor de
lingă Ottenița

Frunză verde trei grante
Altădat' n-a fost dreptate,
Dar partidul ne-a crescut
Și dreptate ne-a făcut.

De la Petre Branje, țaran de
lingă Brătla

Hop sus, tot mai sus
Că stăpînii mi s-au dus
Și partidul ne-a-nvățat
Să scoatem răul din sat.

Auzită la o horă, în Olănești-
Băi, R. Vilcea

Ne-a venit rîndul și nouă

Frunzuliță flori cu rouă
Ne-a venit rîndul și nouă
S-avem pită, s-avem sare,
Să scăpăm de supărare —
Ne-a venit rîndul, venit,
Să avem traiul tîhnit
Că s-au dus de-aici ciocoi
Calce-i tălpile nevoii
Mai grele de cît pămîntul
Și să-i vestejească vîntul
Vîntul urii noastre sfinte
Să-i ajungă și-n morminte
Acolo în țări străine

Că n-au făcut nici un bine.
Din sudoarea de sărac
Trăiau domni la conac.
Stînge-mi-s-ar de pe lume
Să nu le mai știm de nume.
Ci partidul să trăiască
Drag în viața omenească
Pe noi să ne cîrmuiască
Tot pe drum de viitor
Peste puntea anilor.

Culeasă din comuna Habic, raionul
Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară.

CALE NOUĂ VREAU S-APUC

Foale verde foi de nuc
Cale nouă vreau s-apuc
Cale nouă, cale dreaptă,
Că e vremea înțeleaptă
Sub steaua partidului
Luminînd săracului
În cumpăna veacului.
Și bătură vînturi noi
Și prin satul de la noi.
Foicică matostat
Iată nu mai sînt argat
Nu mai sînt la bogătani

Fără pine, fără bani,
Astăzi cale voios măi vere
Nu mi-e inima-n durere
Ci mi-e inima senină
Și de bucurie plină
Căci cu alți țărani din sat
Eu pe viață m-am legat
Să muncesc și să muncesc
Traiul să mi-l fericesc.

Culeasă din comuna Piatra-Sat, raionul
Slatina, regiunea Pitești.

J RĂTĂCINI

amu-n orice dimineață
a are altă față.
idul ne dă povață
unde să ne pornim
al să ni-l împlinim,
rum să nu rătăcim.

e la Aurel Băcu, comuna
Putna — Rădăuți.

MOARĂ

vevoia-i din casă scoasă.
ă partidul mă învață
um să-mi fac o nouă viață,
iață nouă și-nflorită
i de partid rînduită,
ață bună și cu spor.
artidu-i conducător
ă-i partidul muncitor
l oamenilor din popor
e asta-s mulțumitor.

Auzită de la un țaran
muncitor de lingă
Dorohoi.

OMUL

are drag îmi este mie
înd văd spicul griului,
îine muncitorului
i ogoare
uricare
îfrățite azi în soare
ar în zorii zorilor
întul comunistilor
Sună, — și în zborul lui
Dă putere omului.

Culeasă din comuna Șoi-
ș, raionul Deva, regiunea
Medoara.

Din patria constructorilor comunismului

Un colhoz fruntaș

D. ZELENSKI
președintele colhozului
„Patria lui Hrusciov”,
raionul Homutov,
regiunea Kursk

Ce ne-a ajutat să obținem anul acesta rezultate frumoase în munca noastră?

Societesc că răspunsul la această întrebare nu poate fi altul decât: noul sistem de planificare a muncii aplicat în urma Hotărârilor plenarei din ianuarie anul acesta a C.C. al P.C.U.S.

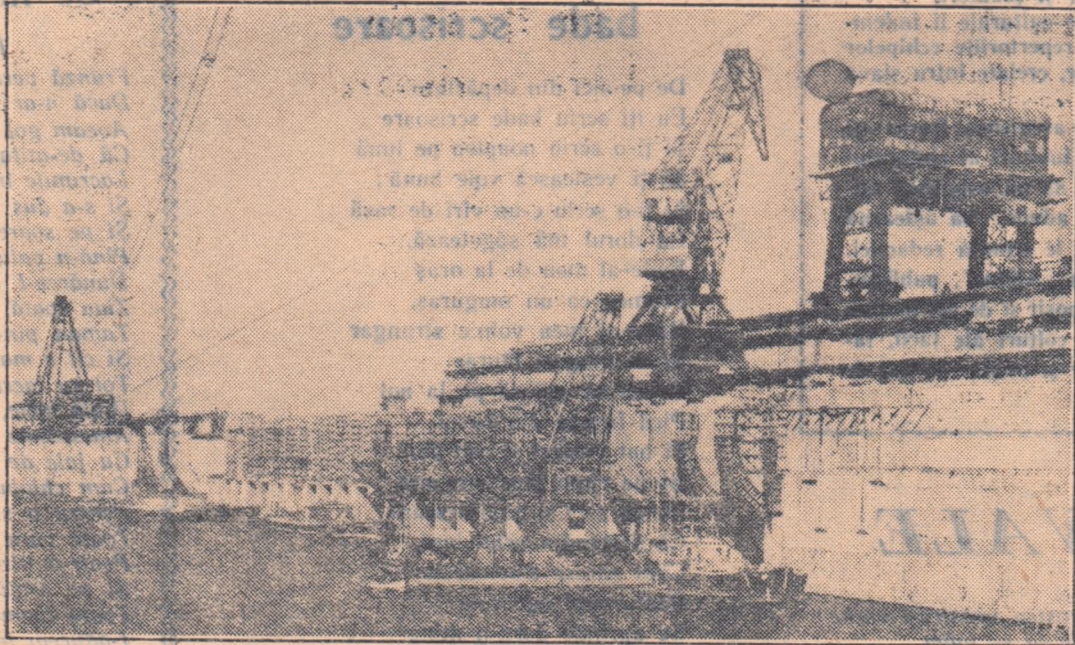
Care a fost prima măsură? La întocmirea planului de muncă al colhozului am atras brigadierii, șefii de echipe, responsabili de ferme, agronomi, zootehnicieni și alți specialiști. Înainte de a începe întocmirea planului, am discutat în fiecare echipă și brigadă, posibilitățile de mărire a producției agricole. Apoi, planul pregătit a fost propus pentru discutare și aprobare în adunarea generală a colhozului.

Având clar în față perspectivele creșterii gospodăriei, colhoznicii au pornit la muncă cu mai multă însuflețire, cu mai multă sîrguință. Și iată-ne acum în pragul iernii. Anul agricol se încheie.

Acum câteva zile am sosit cu rezultatele obținute. În toate ramurile colhozul a depășit cifrele prevăzute în plan, ceea ce ne-a îngăduit să dăm țării mai mult grâu, lapte, carne și alte produse agricole. Colhozul și-a mărit suprafața semănată cu porumb. În loc de 200 hectare, cît prevedea planul, au fost semăntate 250 hectare. Anul acesta venitul în bani al colhozului va fi de 4 milioane și jumătate ruble, adică cu 1.260.000 ruble mai mult decît anul trecut.

Creșterea veniturilor bănești a dat colhozului putința să facă multe construcții noi. Sînt pe terminate construcția noului grajd pentru vaci, precum și a unui pentru viței. De asemenea, se construiește o centrală electrică, tot din fondurile bănești ale colhozului.

În urma veniturilor obținute din zilele-muncă, unii colhoznici și-au cumpărat motocicletele, mobilă, aparate de radio, cărți, iar alții își construiesc case noi de locuit.

La 2 noiembrie 1955, orele 12,05, prima turbină a hidrocentralei de la Gorki, de pe Volga al cărui baraj se vede în fotografie, a început să dea energie electrică.

Pînă la sfîrșitul anului, vor intra în funcțiune alte patru turbine. Cînd marea hidrocentrală va funcționa cu întreaga capacitate, ea va da Uniunii Sovietice atîta energie electrică, cît au produs laolaltă toate centralele electrice ale Rusiei țariste înainte de revoluție.

PAMÎNTUL RIAZANULUI

Boris Dubrovin

Pe Oka, un riu năruș, Purlind peticele sumane, În pîlcuri răzlețe, țărani Veneau să se facă luntrași.

Veneau să trudească, să plîngă, Să picure lacrimi pe maluri, Iar Oka, de-ar fi să le strîngă Torente ar curge, nu valuri!

Și-așa blestemîndu-și ursita, Cu scrișnete, an după an, Mulțimea trăia oropsită Pe vechiul pămînt din Riazan.

Dar fiii luntrași or oare De vitrega soartă mai știu? Sînt șlobozi, și-i azi fiecare Stăpin pe pămînt și pe riu.

Ogoare se-tind minunate, Sporește belșugul în lan. Ce mîndru e azi, ce bogat e Străvechiul pămînt din Riazan!

În romînește
de M. DJENTEMIROV

În ajutorul cursurilor agrotehnice și agrozootehnice

Din EXPERIENȚA NOASTRĂ în cultivarea PORUMBULUI

de ANNA MIHAILOVNA LADANI

Șefă de echipă în colhozul „Lenin”
din Zakarpacie — R.S.S. Ucraineană

C a deobicei, și în toamna anului acesta sărbătorirea „Lunii prieteniei romino-sovietice” ne-a adus în țară oaspeți dragi. Printre ei s-a aflat și Anna Mihailovna Ladani, șefă de echipă în colhozul „Lenin” din Zakarpacie. Eroina Muncii Socialiste, de două ori decorată cu Ordinul Lenin, Anna Mihailovna Ladani este vestită pentru recoltele mari de porumb pe care le obține an de an împreună cu echipa sa.

La cererea revistei „Albina”, Anna Mihailovna Ladani a scris articolul de mai jos, în care împărtășește țăranilor noastre muncitoare experiența echipei sale în cultivarea porumbului. Redacția revistei „Albina” recomandă ca acest articol să fie folosit ca material ajutător pentru cursurile agrotehnice și agrozootehnice.

CU PRIVIRE LA PREGĂTIREA SOLULUI.

Pămîntul — pe care urmează să semănăm porumb — îl arăm adînc încă din toamnă. Primăvara, de timpuriu, îl grăpăm de-a lungul și de-a curmezișul cu grapele grele (grăpatul ajută la păstrarea umidității). Apoi trecem la îngroparea gunoierului de grajd în pămînt, cîte 20—30 tone de fiecare hectar. Odată cu gunoierul introducem și îngrășămintele minerale. Din anul 1950 echipa noastră seamănă porumbul numai în cuiburi așezate în pătrat. Ne-am convins că această metodă de semănat porumbul este superioară și pentru faptul că înlesnește o bună îngrijire a plantelor.

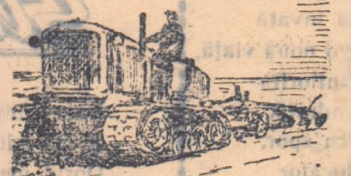
SEMĂNATUL — O ETAPĂ IMPORTANTĂ. Deoarece semănatul porumbului îl executăm — de obicei — cu

ajutorul semănătorilor manuale, tăvălugim ogorul înainte de semănat și-l marcăm în două direcții în cea mai

mare parte distanța între cuiburi este la noi de 70x70 cm.; iar la ogoarele cu pămînt mai fertil se admite și o distanță de 65x65 cm. În fiecare cuib lăsăm cîte două fire de porumb. Semintele le îngropăm la o adîncime care diferă după starea de uscăciune a pămîntului. Cînd pămîntul este uscat, adîncimea se mărește pînă la 8 cm., iar cînd e umed pînă la 4—5 cm. Termenul semănatului porumbului e legat de gradul de încălzire a solului. În condițiile noastre, termenele optime pentru semănatul acestei culturi sînt în cea mai mare parte decadele a doua și a treia ale lunii aprilie. Semănatul îl efectuăm de obicei în 5—6 zile lucrătoare.

CITEVA CUVINTE DESPRE ÎNGRIJIREA PORUMBULUI în perioada de vegetație. După cum se știe, porumbul este o cultură care cere o îngrijire deosebită. Cînd răsare porumbul, noi grăpăm pămîntul cu grape ușoare de fier într-o singură direcție. Odată cu grăpatul, controlăm și starea semănturilor și acolo unde este ne-

voie facem însămînțarea suplimentară cu sămînță umedă. Imediat după grăpat procedăm la afinarea pămîntului cu ajutorul cultivatoarelor trase de cai. În acest timp, sau îndată după efectuarea cultivăției facem plivitul cu mîna. Înainte de prima afinare a pămîntului facem primul rîrit, lăsînd cîte trei fire în fiecare cuib. În același timp facem îngrășatul suplimentar al plantelor cu un amestec de îngrășăminte organo-minerale (cîte 300—500 kg. la hectar). Peste cîteva zile facem

ultimul rîrit, lăsînd în fiecare cuib cîte două plante.

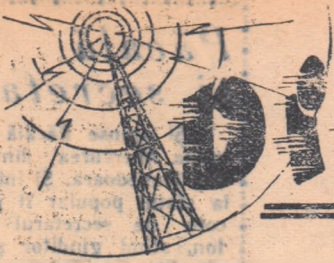
De obicei, în decursul vegetației, prășim și plivim de trei ori și îngrășăm suplimentar de două ori. Cînd se ivesc vlăstare, le îndepărtăm. Odată cu înflorirea generală a porumbului facem potențarea artificială suplimentară pe care o repetăm de 2—3 ori la o distanță de cîteva zile. Cînd plantele sînt atacate de tăciune, le curățăm, îndepărînd părțile stricate și îndepărîndu-le de pe cîmp. Recoltarea o începem atunci cînd boabele știulețului devin lucioase și tari. La noi culesul începe de obicei în prima decadă a lunii octombrie.

Cultivînd în felul acesta cele 15 hectare teren pe care le are în grijă sa, echipa noastră a reușit să obțină peste 9.000 kg. porumb boabe la hectar.

Colhoznica Anna Mihailovna Ladani pe terenul de porumb, cultivate de echipa sa.

Rezolvarea problemei germane trebuie să slujească păcii și securității în Europa

S-au scurs două săptămâni de la începerea lucrărilor conferinței miniștrilor Afacerilor Externe. Străduințele depuse la Geneva sînt într-adevăr rodnice. Discuțiile purtate în jurul primei probleme aflate pe ordinea de zi a conferinței au dus la lămurirea pozițiilor fiecărei delegații și ceea ce este mai însemnat, au apropiat într-o oarecare măsură părerile celor două părți, în problema securității europene.

Noua propunere sovietică cu privire la încheierea unui tratat de securitate la care să ia parte un număr restrîns de state, prevederile ei în legătură cu crearea unei zone de limitare și inspecție a armamentelor între Est și Vest, corespunde intereselor securității popoarelor și netește drumul înțelegerii. Nu numai miniștrii de externe apuseni, dar și ziarele apusene au mărturisit că propunerea sovietică a deschis mari posibilități care cer să fie folosite. Așa se face că de unde la începutul lucrărilor conferinței unii dintre ziariștii apuseni se întreceau în a căuta să semene neîncrederea în rîndul cititorilor cu privire la rezultatele conferinței, în ultimele zile în scrisul lor s-a produs o schimbare. Ei n-au putut trece sub tăcere însemnătatea propunerii sovietice și în cele din urmă au fost nevoiți să țină seama de cerințele maselor largi populare. Căci așa după cum se vorbește în rîndul ziariștilor, la Geneva participă la conferință de fapt cinci puteri. Pe bună dreptate ei numesc cea de a cincea putere părerea maselor largi populare care nu mai poate fi nesocotită.

Totuși nu pot fi trecute ușor cu vederea greutățile pe care le are încă de împlinit conferința chiar la primul punct aflat în discuție. Greutățile vin din felul ciudat în care puterile apusene fac legătura între problema unificării Germaniei și cea a securității europene. După părerea lor, semnarea unui tratat de securitate europeană ar trebui să ducă la o unificare forțată a Germaniei care apoi să fie remilitarizată și înglobată în pactul Atlanticului de Nord, care după cum se știe este o alianță îndreptată împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară. E lesne de văzut că o asemenea cale nu poate avea sorți de izbîndă. Pot oare îngădui popoarele Europei, care au fost atît de crunt lovite în trecut de militarismul german, ca securitatea lor să fie și în viitor amenințată de o Germanie militaristă? Se înțelege că nu.

Unificarea Germaniei ca stat pașnic și democrat trebuie făcută cu răbdare și chibzuală, ținîndu-se seama de faptul că astăzi sînt de fapt două Germanii care s-au dezvoltat pe căi deosebite. Apoi, nu se poate pași la o unificare a Germaniei fără a ține în primul rînd seama de părerea poporului german. Călăuzită de dorința de a ajuta la rezolvarea problemei germane, delegația sovietică a făcut propunerea privitoare la înființarea unui Consiliu al întregii Germanii. Un asemenea organism ar urma să cuprîndă reprezentanți ai parlamentelor Republicii Democratice Germane și Republicii Federale Germane. Înlesnind apropierea și colaborarea pe toate tărîmurile dintre cele două părți ale Germaniei, Consiliul pe întreaga Germanie ar ajuta la rezolvarea treptată a problemei germane, la reunificarea Germaniei prin alegeri libere potrivit cerințelor naționale ale poporului german și intereselor securității europene.

Reunificarea Germaniei este o problemă strîns legată de securitatea europeană și trebuie să slujească acesteia. Europa poate deveni atunci — așa cum bine a spus V. M. Molotov — o cetate a păcii și securității popoarelor.

Sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie peste hotare

De la un capăt la altul al lumii, popoarele au cinstit sărbătorește cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La Moscova și pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice — oamenii sovietici au trăit din plin măreția acestei sărbători. Coloanele de trupe ale glorioasei armate sovietice, șirurile nesfîrșite de oameni ai muncii care s-au scurs prin fața tribunelor din Piața Roșie, mărturiseau lumii întregi uriașa forță a Țării Socialismului pusă în slujba păcii și securității popoarelor. Uniunea Sovietică pășește în cel de al 39-lea an al existenței sale, în plină înflorire și întărire a puterii sale, pe drumul unor noi și glorioase victorii ale comunismului.

Valurile Revoluției din Octombrie au trezit la viață poporul de sute de milioane al Chinei populare. Glorioasa zi de 7 Noiembrie este socotită de poporul chinez ca și propria sărbătoare.

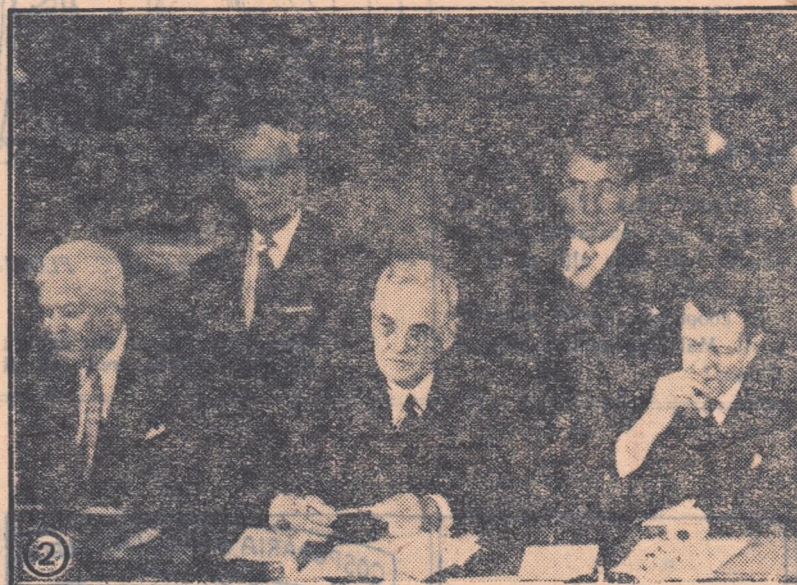
Popoarele lumii întregi văd în Uniunea Sovietică un scump și neprețuit prieten. Adevărul acesta s-a făcut auzit și la Londra. Cuvîntarea rostită de H. Johnson la adunarea închinată celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a dovedit din nou acest mare adevăr.

Politica externă a U.R.S.S., a cărei temelie este conviețuirea pașnică între țările cu orînduri sociale și economice diferite, își găsește incuviințarea călduroasă în rîndurile tuturor popoarelor. Această politică leninistă a dus

și la întărirea legăturilor de prietenie dintre Finlanda și Uniunea Sovietică. Despre acest lucru a vorbit în cuvîntarea sa primul ministru finlandez U. Kekkonen la adunarea ce a avut loc cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Păstorii din Mongolia, metalurgii din Cehoslovacia, cultivatorii de orez din Coreea, popoarele încă asuprite din Africa și Asia, oamenii muncii din Franța sau Italia, cu toții au slăvit ziua de 7 Noiembrie, cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și prin ea — glorioasa Uniune Sovietică, marea patrie a socialismului victorios

La conferința de la Geneva

Fapte și mărturisiri

● După cum a declarat șeful guvernului argentinian, Eduardo Lonardi, Argentina se află în fața „celei mai dezastruoase situații economice din istoria sa”. Datoria internă a statului atinge suma de 70 miliarde pesos, (monedă argentiniană). În privința datoriilor externe, acestea se ridică la 757 milioane dolari, în timp ce rezervele de aur și dolari ale țării sînt numai de 450 milioane dolari.

● În Brazilia peste 9 milioane țărani sînt lipsiți de pămînt, în vreme ce 170 mii moșieri stăpînesc peste 175 milioane hectare, adică trei sferturi din întreaga suprafață de pămînt arabil.

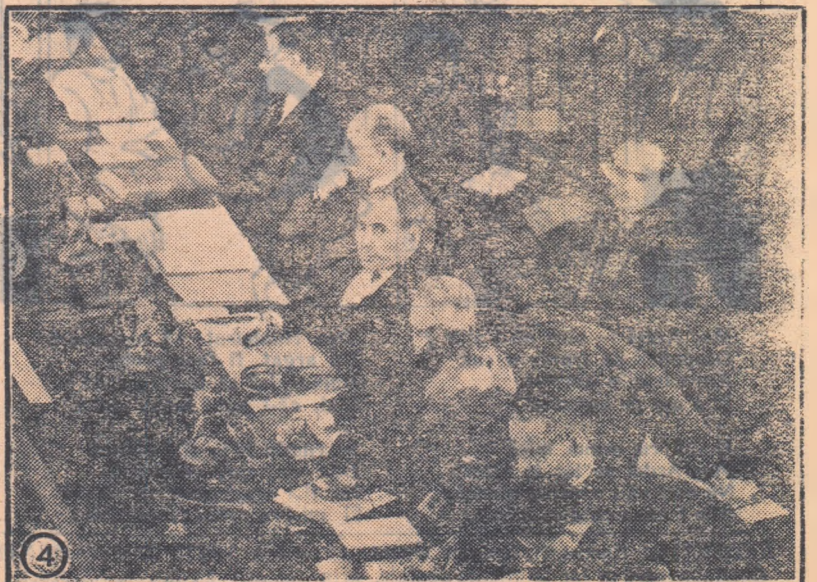
● Rînduielele din Mexic fac ca marea masă a țăranilor să fie lipsită de pămînt. Aceasta are o înrîurire dezastruoasă asupra populației țărănești. Potrivit socotelilor Direcției generale de statistică mexicane, numai în răs-timpul anilor 1942—1951, aproape 800.000 țărani și argași mexicani au pără-sit țara, plecînd în alte părți în căutare de lucru.

● Societățile străine care exploatează petrolul din Irak cîștigă anual peste 100 milioane lire sterline. Dar pentru industria țării n-au fost prevăzute în cinci ani, decît 30 milioane lire sterline.

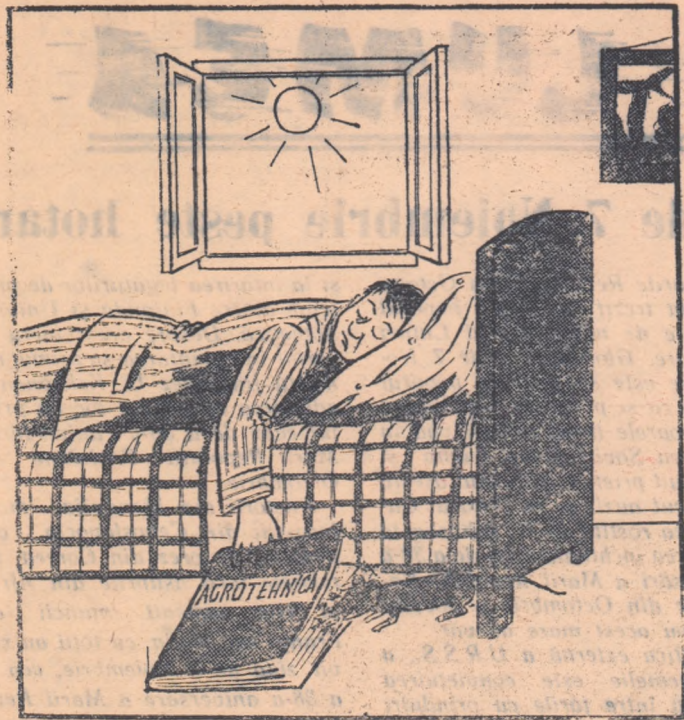

Delegațiile celor patru mari puteri la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

1. Delegația Uniunii Sovietice, în frunte cu V. M. Molotov.
2. Delegația S.U.A., în frunte cu J. F. Dulles.
3. Delegația Angliei în frunte cu H. Mac Millan.
4. Delegația Franței în frunte cu A. Pinay.

Soarecole: — Cred că am s-o termin înaintea lui...
(Desen de un. BADEA)

CUM SE FACE MUSTUL

Cum s-o fi făcînd mustul prin alte părți ale țării, nu știu. Dar cum se face în orașul Sebeș (regiunea Hunedoara) știu. Am stat de vorbă zilele acestea cu niște oameni de prin partea locului și am aflat. Uite cum. În Sebeș există un centru de colectare al strugurilor. Veți zice: foarte bine! (Așa zic și eu). Dar la acest centru, munca nu e de loc organizată. Veți zice: foarte rău! Ei, uite, eu nu zic tot așa. Și de bună seamă, auzindu-mă dumneavoastră vorbind astfel, o să vă mirați. Dar eu am să vă lămuresc îndată. Mie, drept să vă spun, nu-mi prea plac strugurii. Imi place mustul. Chiar foarte mult. Și prin urmare, cuget așa: dacă la centrul de colectare al strugurilor din orașul Sebeș munca ar fi organizată, se cheamă că de îndată ce un țaran producător de struguri ar veni cu cota lui la predare, tovarășii de la acel centru i-ar primi-o pe loc, omul ar pleca repede la casa lui, și centrul s-ar alege, cu ce? — cu niște struguri. Dar v-am spus

că mie nu-mi plac strugurii. Ce să fac? Dacă la acest centru munca nu e organizată, se cheamă că țaranii care vin să predea struguri sînt purtați cu zilele pe drumuri, cum s-a întîmplat de curînd cu țaranii Bria Vasile, Bitu Gligor și Pichea Vasile, toți din comuna Cui, raionul Sebeș. Și tot umblind oamenii pe drumuri, din comunele lor la acest centru, apoi de la centrul iarăși la casele lor, și din nou din satele lor la centrul din Sebeș, e lesne de înțeles ce se alege pînă la urmă din strugurii aceia. Acum v-ați lămurit? Așa se face mustul... la Sebeș. Dar bineînțeles, acesta e numai unul din chipurile în care se poate face, acolo, must. Alt chip ar mai fi următorul: tovarășii de la acest centru, care nu vor să-și organizeze munca, ar putea fi luați din scurt de cineva de la sfatul popular raional, care să-i tragă la răspundere și să-i pritocească, pînă o ieși... mustul din ei.

C. CRISTOBALD

Năravuri...

Cooperativa din comuna Burdusaci, raionul Zeletin, regiunea Birlad, a avut un gînd bun: să aducă din vreme... abavit, și a dat această sarcină contabilului Chiper Ștefan. Dar el, în loc să umble după abavit, a umblat după... must

și turburel. Așa că, în loc să aducă el la cooperativă praf de abavit, l-au adus alții pe el acasă, făcut... praf. Și cooperativa n-are acum abavit. Mai bine nu l-ar avea pe Chiper!

IN ACUL ALBINELI

COCOȘUL ȘI GĂINA (fabulă)

S-au adunat în curte
Mai multe animale;
Să facă treabă bună
Cum vor găsi cu oale.

Vorbește de la masă
Un iepure de casă:

— Avem atîți dușmani
Ca vulpea, uilul, lupul...
Doar cînd gîndesc la dînșii
Mi se-nfioară trupul.
De-aceea, zic, s-alegem
Un comitet de pază;
Să stea mereu la pîndă,
Și noaptea, și-n amiază.

Pe dată, curtea ntreagă
Fu gata să aieagă.

— Eu zic — vorbi catîrul —
Că-i bine, dragii mei,
În capul listei noastre
Să-l punem pe Grivei.
Propun să-l mai alegem
Și pe jupîn Giscan,
Că poate să-l ciupească
La sînge pe dușman.
Și poate să mai fie
Curcanul — bată-l vina! —
Cocoșul — că e ager —
Și — în sfîrșit — găina...

Infuriat și roșu
L-a înterupt cocoșul:

— Ce, ești într-o ureche,
Sau vrei să pari glumeț?
Găina-i bună, frate,
La treburi prin coteț.
Ea poate să se ouă,
Apoi să scoată pui.
Cu noi la pîndă însă,
Găina bună nu-i!

Deodată, din cerdac,
Se-aude: „Cotecodac!”

— Săriți! — strigă găina —
E vulpea la cuiabar!
Aieagă mic și mare
Și-n vulpe, un ogar
Adînc infipse coțtii...
S-ar fi ales pîrjol
De nu-l vestea găina:
Lăsa cuiabarul gol...

Din cele întîmplate,
Morala e aceea
Că-n orice fel de treabă
E bună și femeia!

VICTOR PIȚIGOI

Păcală și secretarul

...Și ajunse Păcală în comuna Miercurea din regiunea Hunedoara. Și intrînd el la sfatul popular îl găsi acolo pe secretarul Aliman Ion, stînd gînditor și mihnit. Și văzîndu-l așa, îl întrebă pe el Păcală:

— Care ți-i baiul, tovarășe secretar?

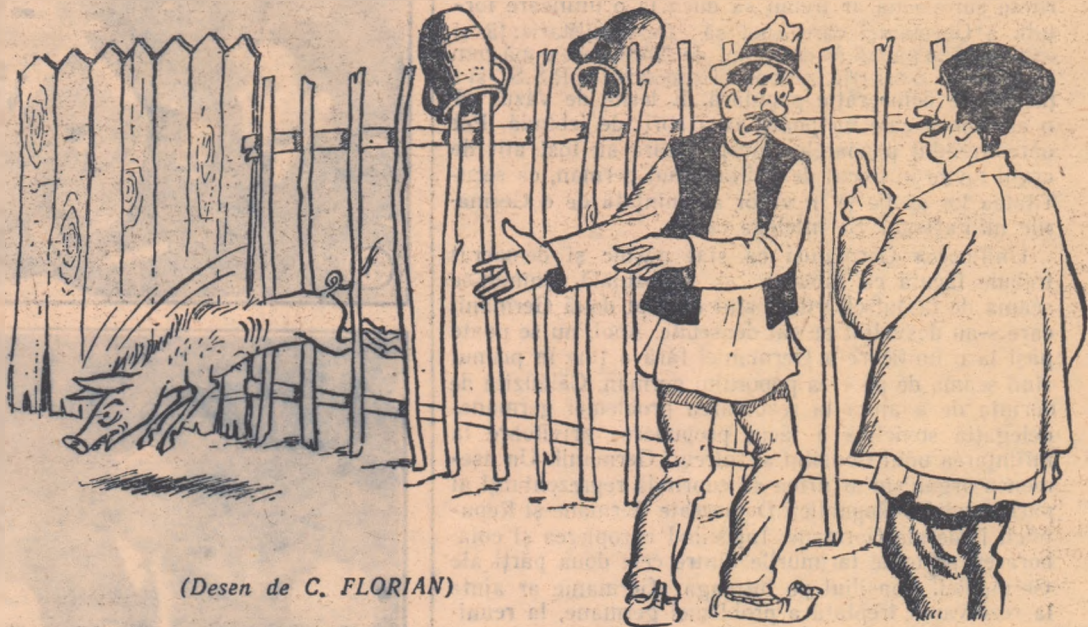
— Mare mi-i balul, frate Păcală. Ascultă numai, și miră-te cum mă mir și eu. La recoltatul sfeclii de zahăr, comuna noastră a fost fruntașă, dar iată că acum la recoltatul porumbului și al cartofilor sîntem în coadă. La sfeclă, țaranii ca Tais Ion și Tăușan Dumitru au obținut recolte-record. Pentru vrednicia sa, Tais Ion a primit și un premiu: o toacătoare de nutreț. Dar acum, cu cartofii stăm tare rău. Ei sînt tot pe cîmp, neculeși. Și stau și cuget: care să fie pricina?

— Eu știu care-i pricina! spuse Păcală.

— Care e, frate Păcală?
— Ai spus-o dumneata însuși, tovarășe Aliman. Ai spus așa: că stai și cugeți. Dar așa nu e bine. Nu trebuie să stai și să cugeți. Trebuie să lucri și să cugeți!

...Și Păcală plecă mai departe, să cutreiere și alte comune. C. COSTACHE

Gardul rar ori poreul slab?

(Desen de C. FLORIAN)

— Mereu iese porcul din curte; am pus șipcile prea rare la gard!
— Ba mai degrabă cred că ai pus porumbul prea des!

INTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI

Desen: C. FLORIAN
Text: STELIAN FILIP și G. MUREȘAN

Moș Ardei — cine nu-l știe?
Gospodar de frunte-n sat.
Are carte, e umblat
Și e om de omenie.

Umblă cu ocaua mică?
Moș Ardei pe loc te pișcă;
Nu poți să-i ascunzi nimic;
Știe frunza cînd se mișcă.

Vrea chiaburul să tocmească
Un argat. Îi face proba...
Dumnealui să huzurească!
Stai, că-i bate moșu' toba.

Pe rum'n îl ia și-l plimbă
Uite-așa, spre colectivă;
Mi ți-l frage-ncet de limbă
Și mi-l ceartă deopotrivă:

Te văd zdravăn, sănătos,
Nu ești om de trei parale!
Vrei să fii argat matală
La chiaburul cărpănos?

Cîte i-o fi spus bătrînul
Nu mai știu. E treaba lui!
Eu atîta vreau să spun:
Că s-a dumerit rumînul.

De l-ar ruga chiaburanul
Șapte zile ne-ncetat,
Nu l-ar prinde cu arcanul.
Aleluia! loc argat.

Dar vulpoiul nu se lasă:
— Mă, la mine ai vecea
Ce-ti pofteste inima.
Cite n-am pe lîngă casă!?

— Oi avea, mă rog, jupîne
Vacii și boii, hambare pline,
Însă carele cu grîne
Vreau să tragă și la mine.

Că nu uit, chiabure, cît
Ți-am trudit ț'e, din greu.
D-aia, azi m-am hotărît:
Colectiva-i drumul meu.